

«Veniu a celebrar-ho» (Lc 15,6-9)

Vetlla de Pregària d'Advent

Parròquies de Torelló

«Déu es va fer home perquè l'home fos Déu»

➤ Cant d'Entrada

1. Veniu, veniu oh Emmanuel,
sou l'esperança d'Israel,
que en trist exili ací tot hora,
redempció de Vós implora.
Exulta! Exulta! Israel
a tu vindrà l'Emmanuel.

7. Veniu, oh Rei Omnipotent,
d'antics oracles compliment.
Veniu, refeu nostra flaqueza,
Déu eternal, font de bonesa.
Exulta! Exulta!...
Amén.

➤ Introducció

«Veniu a celebrar-ho», diu el nostre lema pastoral per a aquest any recollint la frase repetida en les paràboles de la misericòrdia del capítol quinzè de l'evangeli de Lluc, quan la dona ha trobat la moneda que havia perdut, el pastor l'ovella esgarriada i el pare el fill pròdig.

I, què tenim per celebrar per Nadal? Doncs això mateix que hem posat al títol, que «Déu es va fer home perquè l'home fos Déu». La frase és treta de textos de sermons de dos Pares de l'Església que van dedicar unes reflexions meravelloses al misteri de l'encarnació de Déu: sant Agustí i sant Lleó. Avui en sentirem dos fragments de cadascun, que ja inclouen textos bíblics.

Farem la pregària de la següent manera. Escoltarem cadascun d'aquest textos que hem dit, seguit de salms del temps d'Advent, que farem a dos cors, amb un silenci i un cant, per arribar al text final de sant Agustí que fa el lligam perfecte amb la Pasqua redemptora. Acabarem la vetlla amb el Magnificat de Maria i el Parenostre.

Que tot ens ajudi a preparar-nos per a celebrar en el misteri de Nadal que Déu s'ha fet germà nostre. I es continua fent present en cada germà. Tant de bo aprenguem a descobrir-lo cada dia.

➤ Oració

Preguem.

Mireu, oh Déu, el vostre poble que espera, ple de fe, la festa del naixement del vostre Fill;
concediu-li d'arribar amb alegria a les festes de Nadal i de celebrar-les solemnement amb el goig de l'Esperit.
Per nostre Senyor Jesucrist...

➤ Lectura

Dels sermons de sant Agustí (*Sermo*, 13)

Nostre Senyor Jesucrist, germans caríssims, que és per sempre creador de tot, avui ha nascut d'una mare i ha esdevingut el nostre Salvador. Avui, per la seva voluntat, ens ha nascut en el temps, per a dur-nos fins a l'eternitat del Pare. Déu es va fer home perquè l'home fos Déu: perquè l'home mengés el pa dels àngels, avui el Senyor dels àngels s'ha fet home.

Avui s'ha dut a terme aquella profecia que diu: *Cel, envia la teva rosada i que el bé plogui dels núvols. Que la terra s'obri perquè floreixi el Salvador*. Ha estat creat aquell que havia creat, perquè es trobés el qui s'havia perdut. Així ho confessa l'home en els salms: *Abans d'humiliar-me, vaig pecar*. L'home va pecar i va tornar-se reu; Déu va néixer com a home perquè el reu fos deslliurat. L'home, doncs, va caure, però Déu va davallar. L'home va caure miserablement, Déu va davallar misericordiosament; l'home va caure per la seva supèrbia, Déu davallà amb la seva gràcia.

Quins miracles, quin prodigis, germans meus! En l'home fallen les lleis de la naturalesa: Déu neix, una verge que no ha conegut home resta encinta; la sola paraula de Déu l'ha fet mare. És ensems mare i verge; ha estat feta mare, però ha restat inviolada; és verge, no ha conegut mai home, i té un fill; sempre verge, però no infecunda. I el seu Fill és l'únic que ha nascut sense pecat: no el va engendrar ni el voler d'un home, ni la concupiscència de la carn, sinó l'obediència de la ment.

➤ Salm 122 (121)

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor!»
Ja han arribat els nostres peus
al teu lindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,

a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
«Que visquin segurs els qui t'estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!»

Per amor dels meus germans i els meus amics,
deixeu-me dir: «Que hi hagi pau dintre teu!»
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare...

➤ Silenci

➤ Cant

El Poble de Déu que fa via,
travessant l'immens arenal,
fugí de cruel tirania
i ara acampa sota el cel blau,
s'acosta a la terra llunyana,
pel seu Déu promesa als antics,
on tota dissort és llevada
en un món joiós i tranquil.

**Vers tu, Terra promesa,
el Poble de Déu alça el braç.
Vers tu Terra Promesa,
adreça l'amor i la fe;
Vers tu Terra Promesa,
enmig de combats va avançant.
Vers tu, Terra Promesa. Vers tu.**

➤ Lectura

Dels sermons de sant Lleó el Gran, papa (*Sermo 1 in Nativitate Domini, 1-3*)

Avui ha nascut, dilectíssims, el nostre Salvador: alegrem-nos-en. Perquè no s'escau que hi hagi lloc per a la tristesa en el moment en què ens ha nascut la vida que, un cop ja treta la por de la mort, ens proporciona el goig de l'eternitat promesa.

De la participació en aquesta joia no hi ha ningú exclòs: de raó, per a tothom, d'aquesta alegria universal, n'hi ha una de sola: nostre Senyor, destructor del pecat i de la mort. Com que ell no ha trobat ningú sense culpa, ha vingut a deslliurar-nos a tots. Que exulti el sant, perquè s'apropa la seva palma; que s'alegri el pecador, perquè és invitat al perdó; i que s'animi el gentil, perquè és cridat a la vida.

Perquè el Fill de Déu, en la plenitud dels temps disposada per l'altesa inescrutable de la determinació divina, va assumir la naturalesa humana per reconciliar-la amb el seu autor, a fi que l'inventor de la mort, el diable, fos vençut en aquella naturalesa que li havia proporcionat la victòria.

Aleshores, quan neix el Senyor, els àngels, en llur exultança, canten: *Glòria a Déu a dalt del cel*, i a la terra s'anuncia *pau als homes que estima el Senyor*. És que gent de tot el món contempla com s'edifica la Jerusalem celestial; ¿fins a quin punt no s'ha d'alegrar la petitesa dels homes davant d'aquesta obra inenarrable de la pietat divina, quan tant se n'alegra la sublimitat dels àngels?

Estimadíssims, donem gràcies a Déu Pare pel seu Fill en l'Esperit Sant, perquè per la gran misericòrdia amb què ens va estimar s'ha apiadat de nosaltres: *Estàvem morts a causa dels nostres pecats, i ens féu reviure en Crist* perquè fóssim en ell la nova criatura, la nova imatge.

Despullem-nos, doncs, de l'home vell i dels seus actes. Havent participat en la generació de Crist, renunciem a les obres de la carn.

Adona't, oh cristià, de la teva dignitat; fet ja partícip de la naturalesa divina, no vulguis retornar per una vida degenerada a la vilesa d'abans. No oblidis el cap ni el cos dels quals ets membre. Recorda't que t'han tret de la potestat de les tenebres i que has estat traslladat al Regne i a la llum de Déu.

El sagrament del baptisme t'ha fet temple de l'Esperit Sant: no vulguis fer marxar de tu, amb accions depravades, un estadant tan magnífic ni tornar-te a subjectar a l'esclavitud del diable: és la sang de Crist la que t'ha comprat.

➤ Salm 146 (145)

Al·leluia!

Lloa el Senyor, ànima meva.

Lloaré el Senyor tota la vida,
cantaré al meu Déu mentre sigui al món.

No confieu en els poderosos,
homes incapaços de salvar.

Quan expiren, tornen a la terra
i aquell dia es desfan els seus plans.

Feliç el qui troba ajuda en el Déu de Jacob
i espera en el Senyor, el seu Déu,
que ha fet el cel, la terra i el mar,
i tot el que s'hi mou!

Ell es manté fidel per sempre,
fa justícia als oprimits,

dóna pa als qui tenen fam.

El Senyor allibera els presos,
el Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els qui ensopeguen,
el Senyor estima els justos;

el Senyor guarda els forasters,
manté les viudes i els orfes,
però capgira els camins dels injustos.

El Senyor regna per sempre;
és el teu Déu, Sió, per tots els segles.
Al·leluia!

Glòria al Pare...

➤ Silenci

➤ Cant

Esperem vostra vinguda:	4. Déu és prop, truca a la porta.	5. Pregonem amb alegria
No tardeu, Senyor Jesús.	Ve a escalfar-se a nostra llar.	les grandeses del Senyor,
Veniu a alliberar-nos:	Vol tastar nostra pobresa	i amb la torxa sempre encesa
No tardeu, Senyor Jesús.	i plantar-hi eternitat. (2)	esperem el seu retorn. (2)

➤ Lectura

Dels sermons de sant Lleó el Gran, papa (*Sermo 6 in Nativitate Domini, 2-3.5*)

Encara que aquella infantesa, que no fou desdenyada per la majestat del Fill de Déu, quan va afegir-se-li l'edat, va progressar, fins arribar a ser l'home adult, i, transcorregut el triomf de la passió i de la resurrecció, totes les accions d'humilitat realitzades per amor nostre foren coses ja passades, no obstant això, la festivitat d'avui ens renova els començaments sagrats de Jesús, nascut de la Verge Maria; i, quan adorem el naixement del nostre Salvador, ens trobem, nosaltres mateixos, celebrant el nostre principi.

Perquè la generació de Crist és l'origen del poble cristià; el dia natalici del cap és el dia natalici del cos.

Encara que tots els cridats servin, cadascun, el seu ordre, i la successió temporal diversifiqui tots els fills de l'Església, tanmateix la suma universal dels fidels, nascuda en la font del baptisme, així com és crucificada amb Crist en la passió i ressuscitada en la seva resurrecció i col·locada a la dreta del Pare en l'ascensió, així també ha nascut amb Crist en aquest naixement.

Perquè qualsevol home creient, sigui on vulgui que es trobi del món, és regenerat en Crist; i, deixant el camí vetust del pecat original, passa per una renaixença, a l'home nou; ja no és comptat en la progènie del pare carnal, sinó en la semença del Salvador, que es va fer fill de l'home perquè nosaltres poguéssim ser fills de Déu.

Perquè si Crist no hagués davallat, amb una humilitat així, fins a nosaltres, ningú no hauria arribat a ell pels mèrits propis.

Per això la grandesa del do que ens ha estat conferit exigeix, per part nostra, una reverència digna de la seva mateixa resplendor. Perquè, com ens ensenya el sant Apòstol, no hem rebut l'esperit d'aquest món, sinó l'Esperit que ve de Déu, a fi que sapiguem què és el que Déu ens ha donat; i a Déu no se li ret un culte piados, sinó és tot oferint-li el que ell mateix ens dona.

Si és així, en el tresor de la generositat del Senyor, ¿què podríem trobar-hi més escaient a l'honor de la festa d'avui que la pau, proclamada per primera vegada pel concert dels àngels en el naixement del Senyor?

Aquesta pau és la que engendra els fills de Déu, la que nodreix l'amor i fa viure la unitat; és el descans dels benaurats i l'estatge de l'eternitat; i la seva obra intrínseca, el seu benefici específic, consisteix a unir a Déu els qui ell separa del món.

Aleshores, els qui no són nascuts *per descendència de sang, ni pel voler d'un pare o pel voler humà sinó de Déu mateix* han d'oferir al Pare la concòrdia dels fills pacífics; tots els membres d'adopció han d'acudir al primogènit de la nova creatura, el qual ha vingut no a fer la seva voluntat, sinó la del qui l'ha enviat, perquè la gràcia del Pare va adoptar per hereus no uns desavinguts ni uns desiguals, sinó uns units pel mateix sentiment i pel mateix amor. Els qui han estat reformats segons una imatge única cal que tinguin també unes ànimes ben iguals.

El naixement del Senyor és el naixement de la pau: així ho va dir l'Apòstol: *Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol; ja que tant el jueu com el gentil té entrada al Pare guiat per un sol Esperit.*

➤ Salm 24 (23)

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments als mars profunds;
les bases, a les aigües abismals.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
Qui pot estar-se en el seu temple sant?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa,
que no confia en els déus falsos
ni jura per ganes d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquest és el poble que el cerca:
el poble de Jacob, que busca de veure'l.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, valent i poderós,
és el Senyor, poderós en el combat.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor de l'univers,
és aquest el rei de la glòria.

Glòria al Pare...

➤ Lectura

Dels sermons de Sant Agustí (*Sermo* 229 H, 1)

La resurrecció de Jesucrist el Senyor és el que caracteritza la fe cristiana. El fet d'haver nascut home de l'home en un moment del temps aquell que era Déu de Déu amb exclusió de tot temps; el fet d'haver nascut en carn mortal, en la semblança de la carn de pecat; el fet d'haver passat per la infantesa, haver superat la joventut i haver arribat a l'edat madura i haver-la conduït fins a la mort, tot això estava al servei de la resurrecció. Perquè no hauria ressuscitat si no hagués mort, i no hauria mort si no hagués nascut; per això el fet de néixer i de morir hi va ser en funció de la resurrecció.

Que Crist Senyor va néixer home de l'home ho van creure molts, fins i tot estranys i impius, tot i que desconeixien el seu naixement virginal; que Crist va néixer com a home ho van creure tant els amics com els enemics; que Crist va ser crucificat i mort ho van creure tant els amics com els enemics; que va ressuscitar només ho saben els amics. I això, per què? Crist el Senyor, en el fet de néixer i en el fet de morir, tenia la mirada posada en la resurrecció; en ella va posar els límits de la nostra fe.

El nostre gènere, és a dir, el gènere humà, coneixia dues coses: el néixer i el morir. Per ensenyar-nos allò que no coneixíem va fer seu el que coneixíem. En les regions de la terra era habitual, absolutament habitual el néixer i el morir; tan habitual que, així com en el cel això no es pot donar, en la terra no deixa de produir-se. En canvi, ¿qui coneixia el ressuscitar i el viure eternament?

Aquesta és la novetat que va portar a la nostra regió terrenal el qui va venir de Déu. Es va fer home per l'home, quin gran acte de misericòrdia! Es va fer home el creador de l'home! No era res d'extraordinari per al Crist ser el que era, però va voler que fos gran el fet de fer-se allò que havia fet. Què vol dir "fer-se allò que havia fet"? Fer-se home aquell mateix que havia fet l'home. Heus aquí la seva misericòrdia.

➤ Silenci

➤ Cant

*De vós naixerà, oh Maria,
el Fill etern de Déu.*

Déu ha beneït la terra santa,
deslliura el seu poble d'Israel.

Per treure'ns de mort i de tenebres,
com llum ens visita des del cel.

➤ Càntic de Maria (junts)

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Des d'ara totes les generacions em diran
benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Ha protegit Israel el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Les obres del seu braç són potents:

Glòria al Pare...

➤ Parenostre

➤ Oració i Benedicció

Oh Déu, que d'una manera admirable creàreu la dignitat de la naturalesa humana i d'una manera encara més admirable l'heu restaurada;

Feu que participem de la divinitat d'aquell que es dignà a compartir la nostra condició humana.

Ell, que amb vós viu i regna...

➤ Cant final

1. Tota la terra espera el Salvador
i el solc obert la paraula del Senyor;
món de lluita i de penes, que vol llibertat,
reclama justícia i cerca veritat.

3. Si el pas se'ns barra, camins hem d'esbrossar,
valls i muntanyes ens cal anivellar.
Si el Senyor ve a nosaltres, anem-lo a trobar,
portals i finestres obrim de bat a bat.

2. Diu el profeta al poble d'Israel:
de mare verge ens vindrà l'Emmanuel,
serà "Déu amb nosaltres", i el nostre germà;
amb Ell l'esperança al món retornarà.

4. A l'establia Jesús bé el recordem
però és entre els homes allà on el trobarem,
i vivim esperant-lo perquè ha de tornar,
quan vingui a buscar-nos, la Vida cantarà.